

Възбуждам се от всяка чужда жена

□

Доктор Врабчев, ако и вие не ми отговорите, по-добре да се гръмна. Толкова съм отчаян... Проблемът ми е следният – като видя хубава жена, забравям за всичко – съпруга, деца, обещания... Не че правя глупости, не правя секс с тях, но адски се възбуждам и достойнството ми щръква на секундата. Чак ме е срам да ходя по улиците, личи си, разбирате ли? Само с моята жена не е така. Има ли някакво хапче, с което да не се излагам навън? Извинете ме за тъпия въпрос, но наистина не знам какво да правя, то е извън мен. Петко Йорданов, 35 г.

Здравейте,

Ама това за "гръмването" изобщо повече хич и не си го и помисляйте. Защото, види се, че имате наистина проблем, който е извън Вас. По точно - извън Вашата воля. Извън Вашия собствен контрол, на разума Ви над Вашите емоции, пориви, желания, влечения.

Вижте, по принцип нашата човешка дейност, била тя умствена или физическа, че даже и сексуална е устроена на базата на следния механизъм. Първо възниква цел, следват борба на мотиви "за" или "против". А после, подир тази борба на разума вътре в себе си се взема и решението - дали то е "за" или "против". И чак след това, ако е за "за" следват действия за постигане на целта. Тоест разумът, разсъдъкът в нас хората налага чрез волята своето, в повечето случаи, наистина мъдро решение над емоциите, поривите,

желанията, влеченията и най-вече над инстинктите. Не случайно се казва следното: в човешкото ни общество свободата е осъзната необходимост. И още, моята свобода свършва там, където започва свободата на другия до мен.

Очевидно, че Вие страдате от така нареченият **Синдром на хроничната полова възбуда** . Казвам и подчертавам - синдром. Само синдром, но нищо повече.

Много мъже биха Ви завидели и с насмешка биха казали, че какво му е на човека?! Ала това Ви пречи и измъчва, и хич не Вие до смях.

И то с право. За случаи като Вашият, народът ни казва: „Много на добро, не е за добро”.

А за причината на този синдром, това вече е въпрос на лекарско изследване. Защото всъщност причините са доста много - от чисто телесни, органични, та чак до чисто психични. Както в случая при вас, предполагам едно много силно повишено ниво на емоциите, по-конкретно на сексуалното желание и възбуда, които надделяват над разума и волевите задръжки. В полза на последното говори и факта, че в присъствие на съпругата Ви този синдром изчезва. Ще рече, че нейното присъствие Ви туря в ред. Защото, щете не щете, искате не искате - задръжните механизми на волята и разсъдъка Ви, тогава действат и онази непрекъсната сексуална Ваша възбуда, която в момента не е чак толкова желана от Вас - тогава хич я няма!

Както се казва - това на "прима виста", означава, че вашият проблем по-лесно ще получи своето разрешение от медицинска терапевтична гледна точка. И никак не е тъп въпросът Ви към мен за необходимото Ви лекарство.

Да, има такива медикаменти, които ще ви помогнат. Но преди това абсолютно Ви е необходима лекарската консултация. След нея, ако се налага, са и нужните Ви лабораторни изследвания. И чак след това се пише рецептата.

Ако изберете моята консултация може да се договорим за нея чрез телефони 986 68 59

и 0878277217. Напомням на любезните читатели, че съвети, за това или онова, по телефона не давам!

А Вас самия ще помоля - да дойдете при мен заедно със съпругата Ви. Ще и бъде обяснено, че това при Вас е заболяване, което може и трябва да се лекува, а не някаква Ваша приумица. Така ще е по-лесно и за тримата ни. За Вас и за нея и лично за мен, като Ваш лекуващ лекар. Повярвайте ми. Защото продължавам да твърдя, както е казал народа ни – „за всяка болка си има и билка” Това е. И затова не чакайте повече и не се измъчвайте!

А за финал на днешната ни среща, мои читатели, съм избрал едно откровение на унгарския поет Шандьор Петьофи, в превод на г-н Петър Велчев. Та той, авторът го е нарекъл:

Аз, не знам, любов ли

Аз не знам: любов ли,

Или жар това е,

Но душа и тяло

Огънят терзае.

Моят лик ту блед е,

Ту поаленява.

Утро или залез

В мен възпламенява?

Двете ме изпълват,

Сякаш в неразлъка

Утрото е радост,

Залезът е мъка.

Знам, че не за пръв път

Аз жена обичам -

Но да е последна

Вече се заричам.

Любовта – орлица

Вдига ме в небето,

Или с остри нокти

Къса ми сърцето.”

За коментар на края ми идват на ум библейските думи, но ще си позволя малко да ги перифразирам, за което – прости ми Господи!

И така: За любовния огън в нас хората – неведоми са пътищата Господни! При едни от са едни, а при други – съвсем други.